

CICLISM

Cursa ciclistă pentru Cupa Dobrogei a fost disputată în condiții foarte vitrege pentru alergători

Amănunte inedite dela trimisul nostru special

(Continuare din pagina 1)

la plecarea alergătorilor, încurajându-i și aclamându-i simpatice. Hotărât lucru, Brăila este un important centru ciclist. Oamenii de inimă care animă acest sport atât de important în zilele de astăzi, ar trebui să primească o mai mare încredințare din partea celor ce au posibilitatea, dar asupra acestui lucru vom reveni în altă ocazie.

După traversarea orașului, într-o formație desăvârșită, alergătorii au fost îmbarcați pe un bac, cu care s'a făcut traversarea Dunării până la Gheot, de unde s'a dat plecarea reală la ora 9 și 17 minute.

Dealurile dobrogeane se profilează pe orizont.

Hotărât că mulți din alergători n'au crezut că vor avea așa de mult de furcă cu ele.

Se dă plecarea și de data aceasta tot de d. prefect care a ținut să-i întovărășească pe cicliști până aici, dând dovadă de mult spirit sportiv și de largul interes ce-l acordă ciclismului.

Un sprint scurt și alergătorii s'au orânduit «en file indienne». Ne pregătim să pornim în urmărirea lor, când ne sosește șeful unui prim accident. Cine-o fi?

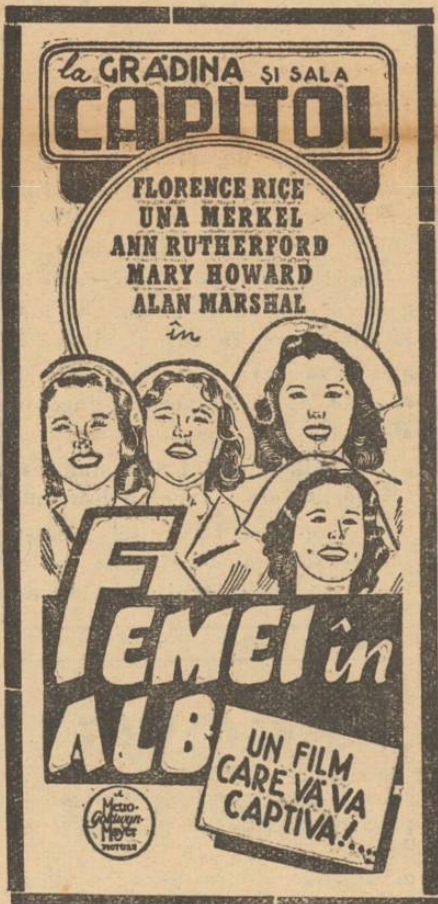
Un ghinion porcesc...

Ne grăbim spre locul accidentului și spre stupefacția noastră omul pe care pusese bază în ce privește animarea cursei «Tudose» e cel ce a suferit accidental.

Un pore speriat de apariția ei eluștilor, s'a repezit chiar în roata lui Tudose, rupându-i-o și trântindu-l pe el cu care ocazie s'a rănit și la o mână.

Tudose privește necăjit după el.

Azi, o premieră excepțională

AZI MATINEU — ora 9 dimineața —

ROXY

MISIUNEA DR. KILDARE cu LIONEL BARRIMORE și LEW AYRES

MATINEU cu lei 20

POLO PE APA: Un atac al lui Slăvescu (Viforul Dacia)

timul ciclist ce dispare după o oțitură a șoselei.

Il lăsam să aștepte mașina cu materiale care i-a dat o roată de schimb însă întârzierea cât și oțutul rănit l-au silit să abandoneze.

Incepe ploaia

De abia plecați, cerul începe să se înouzeze amenințător și în decurs de câteva minute stropi grei încep a se cernă, din ce în ce mai des.

Deci șosea proastă, chiar mai proastă decât ne așteptam și culmea, ploaie.

După 2 km. dăm de prima victimă a șoselei, Pustai își schimbă cauciucul.

La câteva sute de metri, un constant.

La intervale mai mari sau mai mici vezi câte un alergător lucrând cu înțeleasă în ploaia deasă la înlocuirea cauciucului spart.

În primii kilometri însă, vedetele n'au spart.

Dar după vreo zece kilometri Mormocea își dă și el aportul.

Plutonul din față înțește alura pentru a scăpa de brăilean, ocazie care dă prilej de a se forma în frunte un pluton compus din Nicolozzo, Niculici, Savanof, Penteș, Grigoriu, Norhadian, Cr. Teodorescu, Dinu Ștefan și Vasile.

Cei rămași din trena îndrăcită a celor din față se regroupează și ei în micii plutoane, după posibilități. Confrăii noștri Iencek și Verone se înțeleg de minune, ducându-și trena reciproc.

Urmărind plutonul din frunte amintat aproape încontinuu de Nicolozzo, care probabil căuta să scape de pericolul de a revădea pe Mormocea aproape de el. Însă acelaș soartă îl face și pe el să rămână pe marginea șoselei din cauza unei pene, de altfel singura care a avut-o pe tot parcursul, ferice de el, norocos bătut, n'am ce zice.

Stăm să vedem cât va pierde. Un minut, două, trei, a pornit.

Odată cu el și noi.

Cei din frunte, la care ajungem, zăronese ca apucați de furcă.

Niculici conduce nebunește, încercând o tentativă în care reușește să cîștige vreo 50 de metri, avantaj ce și-l mărește pe fiecare clipă trecură.

După una și alta

Dar nu numai ploaia și șoseaua fac zile grele concurenților, ci încă oca, interminabile dealuri dobrogeane.

Urcăm câte odată 3-4 km. încontinuu.

Oficialii sunt ei însuși îngroziiți de duritatea cursei. Ne întrebăm cum câți concurenți vom ajunge la Constanța.

Niculici e mereu în frunte și cu

toate că ne apropiem de Tulcea, se încăpățânează să rămână pe aceeași poziție.

Merge formidabil.

E poate cea mai frumoasă cursă ce a făcut până acum din lunga lui activitate.

La 3 minute după el Nicolozzo în urma lui la 2 minute Mormocea, apoi Penteș, Norhadian, Hapetino, Dinu, la intervale variabile.

In fine Tulcea

După aproape 3 ore și ceva de goană, pe o ploaie torențială, primul care intră în Tulcea e tot Niculici.

Nicolozzo, Mormocea și ceilalți patru, cinci o-i remarcasem la ultimul ecarte: pe formidabilul deal Somova din preajma Tulcii, vin la intervalele ce le-am dat mai sus.

Inot, inot apar alții: Savanof, Grigoriu, Cr. Teodorescu, Bors I., Bors St., Pustai, Vasile, Ștefan, Iencek, Verone și încă vreo câțiva constanțeni și brăileni al căror nume ne scapă.

În total 21 alergători.

Se servește o masă copioasă, care e bine venită după eforturile supraomenești depuse până aici.

Spre Constanța

După aproximativ 40 minute repaus se dă plecarea în ordinea soșiei.

Din nou acelaș drum plin de hărtoape și noroiu sub torențele de ploaie.

Niculici, care alerga în primul pluton cu Nicolozzo și Mormocea, sparge și pierde prețioase minute pe care le refacă cu greu.

Însăși Constanța.

O mare mulțime așteaptă pe concurenți.

Primul trece Nicolozzo, primit de uralele publicului.

A câștigat numai eu o roată asupra lui Niculici, care a avut de recuperat accidental de care am vorbit mai sus.

D. Nicolau, primarul orașului Constanța, urează concurenților un călduros bun venit în numele cetățenilor urbei lui Ovidiu.

Clasamentul final

1. Vittorio Nicolozzo (VCR) 9 ore 18 min. 38.
2. D. Niculici acelaș timp (la un efort de roată de învingător).
3. Virgil Mormocea 9 ore 18 min. 15 secunde.
4. Ioan Penteș 9 ore 18 min. 20.
5. Gh. Hapetino 9 ore 33 min. 33.
6. Ioan Bors 10 ore 11 min.
7. Traian Constantin acelaș timp.
8. Ștefan Dinu acelaș timp.
9. St. Savanof 10 ore 13 min.
10. Br. Norhadian 10 ore 13 min.
11. N-lae Mazlu 10 ore 13 min.
12. Emil Iencek acelaș timp.

Convocări

A. G. E. R. convoacă pentru Miercuri 23 August a. c. la ora 16 p. m. pe terenul S. T. B. la antrenament general pe toți jucătorii echipei prime și juniori.

A. S. GROZAVEȘTI aduce la cunoștința d-lor membri că Miercuri 23 August, fine adunarea generală la sediul său, în Str. Carol 41, la Mag. Gheorghe Filipescu, ora 9 seara și convoacă pe d-nii Mișu Balin, Petre Pașare, Constantin Tudose, Gogu Petrescu, Taican, precum și toți jucătorii de mai jos:

Gherasim Iliescu, Grosu, Zariou, Manolescu, Popescu, Naiman, Constantin, Vilij, Hemuth, M. Victor, I. Boancă, Molcanu, G-he Totan, N. Coman, C. Stănescu, Bardoș, I. Stănescu, Modovan I. II, Marion, Silie, Cimpoieru, Miroa, Rafii, Francisc, Casca, Gică, Sampson, Tălmăciu, Tudose, Octavian Gabor.

Jucătorii convocați și nelegitimizați să aducă 4 fotografii pentru licență. SP. STUDENȚESC convoacă astăzi la orele 15 precis la sediul clubului, în vederea antrenamentului, pe următorii jucători:

Mișu Constantin, Duca, Bădulescu, Tache, Drăgan, Mitan, Marinescu și Grecu-Constantinescu.

NATAȚIE

De vorbă cu Atta Kelemen titanul din Târgul Mureș

(Continuare din pag. 1-a)

la practicarea sportului. La noi, în București, sportul este socotit de mulți părinți ca un adevărat flagel și interzic cu desăvârșire copiilor să-l practice.

Credem că nu este nevoie să mai spunem că se face o mare greșală. Sportul dezvoltă fizic și moralmente. Ni se va spune poate că influențează asupra activității școlare a copilului.

Cazul lui Kelemen este convingător și în această direcție. Faptul că este campion, nu l-a împiedicat să fie la vârsta de 20 ani, student în al doilea an de medicină. Și încă unul din cei mai buni studenți. De altfel, Bekes și toți ceilalți componenți ai clubului din Tg. Mureș sunt excelenți elevi și cei cari nu sunt își îndeplinesc cu prisosință ocupațiile particulare.

Cel mai fericit moment din viața mea

În acelaș an (1934), aveam loc la București campionatul național. Aveam exact vârsta de 15 ani.

De 10 ani era campion pe distanțele mai mari de 100 m. clujanul Ziegler, care deținea aproape toate campionatul.

Se credea că aici de data aceasta victoria m'ar fi scăpa clujanului. Eram cât se poate de emoționat.

Campionatul începu cu cursa de 200 m. liber. Îmi făcui cursa, obișnuită și spre surprinderea generală câștigai detașat cu 2.36. Publicul era pur și simplu entuziasmat. De starea mea de spirit, nici nu mai vorbesc. Era prima mea cursă câștigată și totodată primul record bătut de mine. Urmă cursa de 400 m. Și aici bătui recordul cu 5.40.

Vă închipuiți oare ce înseamnă pentru un copil de 15 ani asemenea performanțe? Ce a urmat a însemnat cele mai fericite momente ce le poate avea un om în viața lui.

Deodată o grile enormă și o teamă inexplicabilă mă cuprinsese. Era aceea teamă care o simte campionul când cucereste victoria finală, de a nu fi depășit de alții.

— Și aci Kelemen își demonstrează precocitatea, de a nu se entuziasma culcându-se pe laurii unei victorii. Este un frumos exemplu pentru toți juniorii țării, care, când reușesc anumite performanțe, devin încrezuți și în scurt timp, ratați.

Apogeul formei

«Anul 1939» înseamnă apogeul formei mele. Fiecare ținemă din liceu, aveam avantaj caracteristic al tinerilor de 18 ani. Reuși să bat următoarele recorduri:

200 m.; 2.27 (n. r. recordul a fost ameliorat tot de Kelemen anul aceluș).

alternative: Său să mă retrag, sau să sufăr repetate înfrângeri din partea juniorilor. O voce lăuntrică îmi spunea să urmez cea de a doua alternativă. Bineînțeles că nu mi s'a părut rău. La început am avut de suferit, într-adevăr, câteva înfrângeri. Dar după câțiva timp, fie din cauza talentului meu, fie din cauza voinței mele, am reușit să mă afirm tot mai mult, până când am devenit imbatabil între juniori. Trebuie să recunoaștem că acest lucru era foarte mult, mai ales la Tg. Mureș.

Prima mare performanță am reușit-o anul viitor, când am câștigat campionatul regional pe distanța de 200 m. (2.38 m.).

Cel mai fericit moment din viața mea

În acelaș an (1934), aveam loc la București campionatul național. Aveam exact vârsta de 15 ani.

De 10 ani era campion pe distanțele mai mari de 100 m. clujanul Ziegler, care deținea aproape toate campionatul.

Se credea că aici de data aceasta victoria m'ar fi scăpa clujanului. Eram cât se poate de emoționat.

Campionatul începu cu cursa de 200 m. liber. Îmi făcui cursa, obișnuită și spre surprinderea generală câștigai detașat cu 2.36. Publicul era pur și simplu entuziasmat. De starea mea de spirit, nici nu mai vorbesc. Era prima mea cursă câștigată și totodată primul record bătut de mine. Urmă cursa de 400 m. Și aici bătui recordul cu 5.40.

Vă închipuiți oare ce înseamnă pentru un copil de 15 ani asemenea performanțe? Ce a urmat a însemnat cele mai fericite momente ce le poate avea un om în viața lui.

Deodată o grile enormă și o teamă inexplicabilă mă cuprinsese. Era aceea teamă care o simte campionul când cucereste victoria finală, de a nu fi depășit de alții.

— Și aci Kelemen își demonstrează precocitatea, de a nu se entuziasma culcându-se pe laurii unei victorii. Este un frumos exemplu pentru toți juniorii țării, care, când reușesc anumite performanțe, devin încrezuți și în scurt timp, ratați.

Apogeul formei

«Anul 1939» înseamnă apogeul formei mele. Fiecare ținemă din liceu, aveam avantaj caracteristic al tinerilor de 18 ani. Reuși să bat următoarele recorduri:

200 m.; 2.27 (n. r. recordul a fost ameliorat tot de Kelemen anul aceluș).

400 m.; 5.194 m.

500 m.; 7.03 (record stabilit în timpul cursei de 800 m.).

800 l.; 12.29 m.

1500 m.; 22.012 m.

Centrul țării la natație, este fără îndoială Tg. Mureș. Sistemul nostru de a propaga acest sport, nu este prea greu și depinde în primul rând DE VOINTA INNOTATORILOR.

Chiar copiii pe cari i-am adus în cadrul cupei «Mihail Savu» și care v'au lăsat o asemenea impresie, nu sunt rodul unui sistem special de predare, ci voinței lor de a imita «vedetele». Este adevărat că sunt supuși unui antrenament special însă aceasta nu ajunge pentru a deveni înotători adevărați.

Cred că prin Straja Țării s'ar putea foarte bine propaga în toată țara natația. Pentru început, ce a făcut străjeria la București este foarte mult și nu doresc decât să se continue în această direcție.

Trebuie numai decât o cât mai mare expansiune internațională. Matcul cu Polonia este deci bine venit. Trebuie antrenori și mijloace fa-

Calitatea jocului

În ultima vreme, sportul cu mingea în apă a luat avânt considerabil mai ales la București.

Având în vedere complexitatea jocului de polo, scoțese că progresul luate de acest sport la noi în țară vor aduce un mare aport natației românești.

Ne pare foarte rău că n'am putut și noi prezenta echipa de polo (Tg. Mureș) dar am avut din nenorocire câțiva jucători indisponibili.

Trebuie ca toate centrele de natație ale țării să ia exemplul Bucureștiului și să aibe campionatul regional de polo. Numai jucând și antrenându-se cât mai mult, se va putea ajunge la o clasă superioară a jocului.

Viforul Dacia din București a reușit să câștige ușor campionatul, deoarece au un campionat regional atât de greu și în afară de aceasta au și jucători care fiind bine puși la punct cu antrenamentul reușesc totdeauna să facă ușor față la orice match.

Planuri de viitor

În fiecare an, mă duc la Budapesta.

Omul Kelemen

În afară de natație, mai practică toate sporturile ce se pot practica.

Tg. Mureș, spune el, este un oraș mic cu posibilități mari. Camaraderia, iubirea aproapei, caracterizează întocmai sportivul mureșean.

M. Teslaru

Joi se dispută concursul nautic pentru Cupa regiunii Muntenia

Reuniunea se desfășoară după următorul regulament.

REGULAMENTUL CUPEI

1. Comitetul regiunii Muntenia dănează o cupă challenge ce va purta numele «Cupa Regiunii Muntenia» și care va reveni definitiv grupării ce va câștiga 3 ani consecutiv sau 5 ani alternativ.

2. Cupa se va disputa între grupările din regiunea Muntenia și în conformitate cu regulamentul F. R. Natație în vigoare.

3. Gruparea care va obține cel mai mare număr de puncte în următoarele probe, va fi declarată învingătoare:

100 m. liber doamnă.

100 m. brasse doamnă.

50 m. liber juniori.

100 m. brasse doamnă.

100 m. spate doamnă.

100 m. spate doamnă.

100 m. liber doamnă.

4 x 50 m. liber doamnă.

Polo pe apă.

4. Punctajul în fiecare probă se va face astfel:

5 puncte pentru I-ul sosit.

3 puncte pentru al II-lea sosit.

1 punct pentru al III-lea sosit.

5. Punctajul pentru jocurile de polo pe apă, se va face astfel:

10 puncte pentru echipa învingătoare.

7 puncte pentru echipa plasată a 2-a.

4 puncte pentru echipa plasată a 3-a.

1 punct pentru echipa plasată a 4-a.

6. Fiecare grupare poate participa în probele de înnot individual și stafete cu orice număr de înnotători și echipe.

7. Pentru jocurile de polo pe apă, înscrierile se limitează la un număr de 6 echipe alese în ordinea clasamentului stabilit cu o săptămână înainte de disputarea cupei. În cazul când înscrierile trec peste numărul de 6 echipe și una sau mai multe din echipele ce ocupă în clasament locurile 1-6, nu participă în competiția jocurilor acestora, cu numărul limitat de 6 echipe, va fi ocupat de echipele clasate a 7-a, 8-a, etc.

8. În caz de egalitate (dead-head) în vre-una din probele de înnot punctele se vor împărți egal între grupările din care fac parte înnotătorii.

9. Plasamentul la jocurile de polo pe apă, se va stabili după cum urmează:

1 joc câștigat — 2 puncte.

1 joc nedecis — 1 punct.

1 joc pierdut — 0 puncte.

Echipa care va acumula cele mai multe puncte, va fi declarată învingătoare. În caz de egalitate, goal-averajul va decide.

În cazul când și acest raport va fi egal, se va fixa un joc decisiv.

10. Prezența regulamentul nu se va putea modifica sub nici un motiv.

Aviația element de educație

transport ale Societății «L. A. R. E. S.». Ziua ea mare se apropie. După atâtea ani de așteptare în cari a privit pe alții șuburid ori construind, fără încredere, neamurate modele reduce, copilul va sbrua el însuși. Accentul e rosc se trezește în el. Toate îndemnul rle străjeriei se vor verifica acum îmberile anconstrale ale pământului, l-ar reține, parcă la sol. În urechea lui vibrează însă vocea comandantului; curaj, bărbăție, Patrie.

La coborârea din avion, copilul este grav; o transformare pe care nu și-o poate încă defini, s'a efectuat în el. Prin reflecție de zile și săptămâni care-l vor persecuta la toată clipa, va a-junge a-și lămurii sie însuși nelineștea sa:

— Mamă, mă fac aviator.

Aviația a înecat astfel de a fi un domeniu excepțional, accesibil — ca altă dată, — numai câtorva predestinați cari păreau a purta pecetea unui semn supranatural.

Aerul, domeniu nou, este azi deschiș tuturor acelor cari, animăți de un simțământ complex, vor simți în ei obscura, nedefinită dorință de a scăpa, o clipă, de constrângerile pământului.

A sbrua, în sensul actual al cuvântului, este a realiza o sinteză a celorlalte caractere exacte nu pot fi prinse decât numai de acei cari le-au trăit și în cari specificul celei de a treia dimensiune predomină.

A sbrua nu este numai a te elibera un moment de banalitățile vieții hoinărind pe acele drumuri invizibile pe cari natura le-a rezervat numai creaturilor înaripate. A sbrua mai este încă, și mai ales, a crea în sine însuși ocazie a gândurilor, simțurilor și gesturilor pe care nu o vom realiza aci pe pământ, fuziune care va procura adevărate bucurii intelectuale, spiritelor chinute de acea perpetuă nevoie de a se depăși, de a se întrece pe sine însuși, fără de care existența nu face să fie trăită. Psiunea omenească îmbracă numeroase și diferite forme. Nici una însă nu este mai imperioasă și nici mai durabilă ca aceea a spațiului, scânteie care arde sufletul acelor cari sunt legii săi.

Îndrăneala a cucerit întotdeauna masele. Așa se explică de ce tineretul zilelor noastre este atras către magistralul meșteșug. Acest tineret suferă, luptă și se teme că forțele îi vor lipsi. Dar în aviație mai mult ca oriunde, se găsește izvorul tuturor energiilor, aici ea e rezultatul unor opere de crea-

dință, cu mistica sa proprie, cu apostolatul său, cu martirologiul său. O perie de credință, am zis, dar să ne înțelegem, nu cu frivolitatea, cu diletanșismul credinței căci, sperăm, cu vremurile noi și însorice ce trăi azi, vom vedea sfârșitul acestui diletanșism al credinței ce se așia — până mai demună — la toate colțurile de stradă, fără ca el să existe acolo unde trebuie, în suflete. Pentru aceasta cred că ea va lua într'un viitor foarte apropiat forma și puterea unei religii sociale care va servi de bază la evoluția profundă a spiritului generației noi, generație care va înceta de a fi generația relativă de până azi. Aceasta reînnoie, această evoluție trebuie făcută din elanuri generoase și din realizări fără slăbiciuni. Numai în aviație, — această școală socială nouă, această idee nouă — tineretul va găsi echilibrul fizic, sănătatea morală, va învăța toate formele energiei și curajului, a sentimentului de disciplină colectivă în serviciul unui scop ideal.

Când o idee înțeală de a entuziasma tineretului, ea moare. Aviația nu va înceta să entuziasmeze, o simțim bine, ideea nu va muri deci, iar religia e roică a vieții care se dă, — exemplul donațiunii solemne, sublimă acceptare, — sacrificial întreg al credinței, vor fi virtuțile pe cari tributul prețios al Aviației le va pune în serviciul Patriei.